info@payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۱۵۵۸
یکشنبه ۲۰/ بهمن/ ۱۳۹۸
۱۴/ جمادی الثانی/ ۱۴۴۱
09 / Feb/ 2020

صاحب امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: باهره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون گارشناسان، رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۳۲۸۳۸-۳۲۵۳۴۴۳۳-۰۲۶ فکس: ۳۲۵۵۳۸۳۸
فکس اینترنتی پیام آشنا: ۰۲۱-۸۹۷۸۶۷۳۹
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۴۲/۲۶
چاپ: کارگر

کافه پیام

برای انعکاس نظرات و گلایه ها و پیشنهادات خود درباره مسائل البرز با پیام آشنا تماس بگیرید

۳۲۵۵۳۸۳۸
۳۲۵۴۱۴۹۵
۰۹۰۱۴۰۴۸۳۳۳

تلنگر

سیطره کمیت بر کیفیت در جایزه کتاب سال

محمدعلی مهدوی‌راد، در نشست خبری سی‌وهفتمین دوره جایزه کتاب سال با بیان اینکه تکرار مکررات از جمله عمده‌ترین تگرانی‌های برگزارکنندگان جایزه کتاب سال است، کیفیت آثار این دوره را کمتر کیمت آن‌ها اعلام کرد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از همشهری آنلاین، نشست خبری سی‌وهفتمین دوره جایزه کتاب سال و بیست و هفتمین دوره جایزه جهانی کتاب سال یکشنبه ۱۲ بهمن‌ماه در سرای اهل قلم برگزار شد.

محمدعلی مهدوی‌راد، دبیر علمی سی‌وهفتمین دوره جایزه کتاب سال با بیان این مطلب که سبک و روش ارزیابی آثار این دوره از جایزه کتاب سال همانند دوره‌های قبل بود گفت: هر سال کتاب‌های منتشر شده سال قبل را ارزیابی می‌کنیم و این دوره تیز کتاب‌های منتشر شده فروردین تا اسفند سال ۹۷ مورد ارزیابی و داوری قرار گرفتند. تاکید دارم محدودیت موضوعی در جایزه کتاب سال وجود ندارد؛ به‌عبارت دیگر هر کتابی که از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در محدوده داوری جایزه کتاب سال قرار می‌گیرد.

وی ادامه داد: از ۴ سال گذشته کتاب‌ها براساس فراخوان دریافت و به دبیرخانه ارسال می‌شد. لسال تحوه دریافت به دوگونه بود فراخوان عمومی و همچنین فراخوان خصوصی سازمان‌ها و نهادها. مولفان، مترجمان و محققان، تجربه نشان داد در جریان داوری گاهی بعضی عنوان‌ها از قلم می‌افتند و دیده نمی‌شوند؛ بنابراین از بانک اطلاعاتی موسسه خانه کتاب، تیز برای ارزیابی همه کتاب‌ها استفاده شد. به‌عبارت دیگر علاوه بر فراخوان از این اطلاعات تیز استفاده کردیم.

مهدوی‌راد افزود: ۴۶ هزار ۷۵۴ عنوان کتاب چاپ تخست در سال ۱۲۹۷ منتشر شده است. بخشی از این کتاب‌ها در قربال اولیه کنار گذاشته شدند و در مرحله بعدی، داوری ۷ هزار و ۴۷۲ عنوان کتاب باقی ماند. از بین این آثار ۲۱۳ عنوان کتاب به مرحله دوم داوری راه پیدا کردند. هر عنوان کتاب از سوی ۳ داور ارزیابی شد. ملاک‌ها و معیارهای ارزیابی تیز متطبق با آئین‌نامه بود. کتاب‌هایی که بین ۸۰ تا ۹۰ امتیاز کسب کردند، عنوان شایسته تقدیر و کتاب‌هایی که ۹۰ تا ۱۰۰ امتیاز گرفتند به‌عنوان برگزیده شناخته شدند.

وی درباره ارزیابی کتاب‌های ترجمه بیان کرد: از ۴ دوره گذشته با توجه به افزایش انتشار کتاب‌های ترجمه در کشور جایزه کتاب سال تیز به این بخش توجه ویژه داشت؛ بنابراین کتاب‌هایی که بین ۹۵ تا ۱۰۰ امتیاز گرفتند به‌عنوان کتاب‌های برگزیده و کتاب‌هایی که بین ۸۵ تا ۹۰ امتیاز کسب کردند به عنوان کتاب‌های تقدیری معرفی خواهند شد.

دبیر علمی سی‌وهفتمین دوره جایزه کتاب سال با بیان این مطلب که داوری فرایند دشوار و سختی است گفت: در مقدمه ویژه‌نامه کتاب سال آمده است که در این دوره سیطره کمیت همچنان حاکم بود به‌عبارت دیگر، جریان تولید کتاب در کشور کم تیست اما از نظر محتوایی شاهد اتفاق قابل توجهی تیستیم. متاسفانه رویدادهای مختلف کتاب‌محور از جمله جایزه کتاب سال، جایزه فارابی و همچنین کتاب سال حوزه، تیز این شرایط را دارند.

مهدوی‌راد ادامه داد: تکرار مکررات از جمله عمده‌ترین تگرانی‌های برگزارکنندگان جایزه کتاب سال است علاوه بر این سرقت‌های ادبی و توشتاری تیز همچنان وجود دارد. این سرقت‌ها حتی بیش از سرقت در حد یک فصل کل از کتاب است. سرقت ادبی آفتی است که باید با بیگیری و تدابیر ویژه مانع از آن شد.

دبیر علمی سی و هفتمین دوره جایزه کتاب سال این رویداد را بزرگ‌ترین رویداد پژوهشی کشور دانست و بیان کرد: هیچ رویدادی مشابه جایزه کتاب سال زمینه‌ساز حضور اندیشمندان و پژوهشگران مطرح کشور پای یک میز نمی‌شود. بی‌تردید متخصص‌ترین افراد در گروه‌های داوری جایزه کتاب سال وجود دارند که قابل تقدیر است. جزء بعضی از خطوط قرمز خاص خاص حقیقتا در ۵ سالی که من به عنوان دبیر علمی این رویداد حضور داشتم وجود نداشته به عبارت دیگر به خاطر سویه، رویه و جهت گیری مولف یا مترجم کتاب از ارزیابی کنار گذاشته نشده است.

احمدعلی حیدری، دبیر بیست‌وهفتمین دوره جایزه جهانی کتاب سال با بیان این مطلب که امیدواریم به برکت انقلاب اسلامی فعالیت‌های کتاب‌محور همواره رو به رشد باشد بیان کرد: حجم قابل توجهی از آثار پژوهشگران حوزه مطالعات ایرانی و اسلامی را دریافت کردیم که به بیش از ۴ هزار اثر می‌رسد. لسال از کشورها آلمان، چین، فنلاند و روسیه برگزیده داریم.

حیدری با اشاره به برگزاری جایزه متطفی‌ها هند در دیماه ۹۸ برابر با زلویه سال توی میلادی افزود: آثار منتشرشده سال ۲۰۱۶ در قالب تصحیح و ترجمه و تألیف از سوی دبیرخانه جایزه متطفای کتاب سال مورد ارزیابی قرار گرفت. تصمیم بر این شده است که دوره بعدی این رویداد در کشور چین برگزار شود.

وی افزود: در چین ۲۰ کرسی زبان فارسی وجود دارد که نشان از توجه این کشور به ادبیات و زبان فارسی است. تصمیم داریم آثاری که در حوزه مطالعات اسلامی و ایرانی کمتر در جایزه‌های بزرگ دیده می‌شود را در جایزه کتاب سال داوری و ارزیابی کنیم. دومین دوره جایزه متطفای کتاب سال در چین همزمان با تمایشگاه بین‌المللی این کشور برگزار خواهد شد.

تیکتام حسینی‌پور، مدیر عامل موسسه خانه کتاب، مهمدعلی مهدوی‌راد، دبیر علمی سی‌وهفتمین دوره جایزه کتاب سال و احمدعلی حیدری، دبیر بیست‌وهفتمین دوره جایزه جهانی کتاب سال در این نشست حضور داشتند.

گزارش

سین می کنی، جواب بده!

دوست عزیزی که پیامت را "سین" می‌کنی، می‌خونی اما جواب نمی‌دی، خیلی بی‌فرهنگی!

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا این جمله و جمله‌های مشابه عصبانیتی است که برخی افراد در شرایطی که پیام‌شان از سوی دوست و همکلاسی، قوم و خویش، همکار و مدیر، استاد و مربی و - بی‌پاسخ مانده است، بروز می‌دهند. در پیام‌رسان‌های پرکاربردی مثل واتس‌آپ یا تلگرام این قابلیت وجود دارد که اگر برای کسی پیامی می‌فرستید، مطمئن باشید که او پیام را دریافت کرده، دیده و خوانده است. معمولا تیک آبی نشانه دیده شدن یا به اصطلاح «سین‌شدن» (Seen) پیام است.

این قابلیت معضلاتی هم ایجاد کرده است. برای مثال اگر فرد مقابل پیام‌شما را دید و همان موقع جواب نداد یا کلا از هر پاسخی اجتناب کرد یا نتوانست ممکن است از او ناراحت شوید. ناراحت و دلخوری عدهای به حدی است که این موضوع را مستقیم یا غیر مستقیم مطرح می‌کنند و معمولا دوستی را که پیام‌شان را یا تأخیر جواب داده است، بی‌فرهنگ و ضداجتماعی می‌خوانند.

آیا این افراد حق دارند عصبانی بشوند؟ اینکه مخاطب‌شان پیام آنها را بی‌جواب گذاشته یا به محض مشاهده پیام، جواب نداده‌است؟ چنین فردی را باید بی‌فرهنگ بدانیم؟

دوران گردش اطلاعات

برای پاسخ به این پرسش، هادی امین رقیعی، پور- متخصص روان‌شناسی سلامت- ضمن تأکید بر ضرورت فرهنگ‌سازی درباره نحوه استفاده از فناوری‌های جدید از جمله پیام‌رسان‌های اینترنتی، می‌گوید بهتر و شایسته‌تر است به همه پیام‌هایی که دریافت می‌کنیم جواب بدهیم؛ آن هم به‌موقع. اما ممکن است همیشه شرایط جواب دادن وجود نداشته باشد. ممکن است فرد فراموش کند یا به دلیل جایگاه و موقعیتی که دارد، مشغله زیادی داشته باشد و امکان پاسخ به‌موقع به پیام‌های دریافتی نداشته‌باشد.

این روان‌شناس با اشاره به اینکه باید برای استفاده از اینترنت، فضای مجازی و پیام‌رسان‌ها زمینه‌سازی و فرهنگ‌سازی کنیم، می‌گوید: در دوره‌ای هستیم که حجم اطلاعات منتقل‌شده از طریق پیام‌رسان‌ها به حدی بالاست که گاه نمی‌توانیم همه آنها را بخوانیم و جواب دهیم. حتی در برخی موقع و مناسبت‌ها مثل عید نوروز، ممکن است صدها پیام دریافت کنیم و اگر قرار باشد همه اینها را همزمان و بلافاصله جواب بدهیم، امکان دارد به زندگی خصوصی و کاری مان آسیب برسد. با این اوصاف، نمی‌توانیم به راحتی درباره کسانی که پیام ما را جواب نداده‌اند، یا به‌موقع و بلافاصله بعد از دیدن آن، پاسخ نداده‌اند، اتک بی‌فرهنگ بودن بزنیم. بهتر است از قضاوت عجولانه بپرهیزیم. خودمان را جای طرف مقابل بگذاریم. جایگاه و موقعیت او را در نظر بگیریم و امکان این را بدهیم که شاید او به دلیل مشغله بالا نتوانسته پیام ما را پاسخ دهد. البته قابل انکار نیست که عدهای هم به دلیل اهمال و کوتاهی پیام مخاطب خود را پاسخ نمی‌دهند اما بیشتر افراد قصد بی‌احترامی ندارند بلکه جایگاه و موقعیت آنها مانع این می‌شود که پیام‌های دریافتی خود را به‌موقع پاسخ دهند. به هر حال قضاوت درباره دیگران سادهنیست.

افرادی که از دوست و نزدیکان خود به دلیل جواب ندادن پیام‌هایشان دلخور می‌شوند چه کنند؟ بهترین کار این است که صادقانه و با اقتدار ناراحتی خود را از نحوه مواجهه فرد مقابل مطرح کنند. بنا به گفته رفیعی‌پور، افرادی که از پاسخ ندادن به‌موقع به پیام‌هایشان دلخور می‌شوند، قطعا باید به‌طور مستقیم، به صداقت و صراحت ناراحتی خود را ابراز کند و از فرد مقابل دلیل اینکه پیام او را می‌خواند اما با تأخیر جواب می‌دهد، جویا شود. البته گاه لازم است فردی که از این موضوع رنج می‌برد و از جواب یا تأخیر دیگران ناراحت می‌شود، دلیل ناراحتی را در خود جست‌وجو کند. شاید میزان حساسیت او خیلی بالاست یا از نبود اعتماد به‌نفس کافی رنج می‌برد.

این روان‌شناس تأکید دارد: توصیه می‌شود ضمن برنامه‌ریزی برای کارها و امور شخصی، در فرصت‌هایی مناسب به پیام‌های دریافتی پاسخ داده شود. ضمن اینکه می‌توانیم پیام‌ها را دسته‌بندی و از مهم‌ترین‌ها شروع کنیم. به هر حال نباید فراموش کنیم کسی که پیامی برایمان فرستاده، حس و خواسته‌ای داشته و بهتر است که پیام او را در اولین فرصت جواب بدهیم.

در این باره محمدرضا ایمانی -روان‌شناس و متخصص رفتارشناسی- نیز با بیان این نکته که هر فردی برنامه‌ریزی‌هایی برای زندگی خود دارد و در طول روز ساعاتی را برای استراحت، ساعاتی را برای کار و امور شخصی در نظر می‌گیرد، توضیح می‌دهد که قطعا زندگی انسان‌ها به گوشی موبایل یا دریافت و ارسال پیام خلاصه نمی‌شود. بنابراین نه تنها دوستان، بلکه حتی اعضای خانواده هم نمی‌توانند انتظار داشته باشند که حتما به همه پیام‌های آنها پاسخ داده شود. باید بپذیریم که هر کسی زندگی خود را دارد و ارتباطات کنونی به حدی گسترده است که گاه مدیریت و هدایت این ارتباطات متنوع بالاتر از حد توان زندگی اجتماعی ما است.

از سوی دیگر گاهی افراد نیاز دارند، قبل از پاسخ دادن به پیام‌ها درباره آن فکر کنند و گاه تأخیر در پاسخ‌گویی با این هدف است. شاید هم وقتی پیامی برای کسی ارسال می‌کنیم، او درگیر مسائل دیگری است. در نتیجه اگر کسی به پیام ما جواب نداد یا با تأخیر جواب داد، لزوما به این معنا نیست که او قصد بی‌احترامی یا توهین دارد یا فرد بی‌ادبی است. در نتیجه نباید همه مسائل را از زاویه دید خودمان نگاه کنیم بلکه باید خودمان را جای افراد دیگر بگذاریم.

نمی‌توانیم به این دلیل که کسی پیام ما را جواب نداده او را بی‌فرهنگ بنامیم. هر چند که این اصطلاح، واژه معتبری هم نیست- چون اساسا در جامعه‌شناسی مقوله‌ای به اسم «بی‌فرهنگی» یا «فرهنگی» نداریم. هر آنچه از انسان‌ها سر می‌زند، در صورت عمومیت پیدا کردن و فراگیر شدن با عنوان فرهنگ از آن یاد می‌شود که در قالب‌های مختلف از جمله آداب و رسوم ظهور و بروز پیدا می‌کند. این رفتارها یا این فرهنگ، یا مثبت است و سازنده یا مخرب و منفی. فرهنگی که با قواعد عرفی، ارزش‌های عمومی و هنجارهای مورد قبول، سازگار باشد، مثبت است و برعکس، فرهنگی که با اینها سازگار نباشد و آنها را تضعیف کند، مخرب است و طبیعتا مشکلاتی را برای جامعه ایجاد می‌کند که در اصطلاح عمومی به آن فرهنگ بد یا منفی می‌گوییم.

گزارش

جویندگی نان به قیمت جان

به گزارش پیام آشنا به نقل از شهروند، سه روز قبل بود که گیشدن ۲۳ کولبر در ارتفاعات سرشیو شهرستان سقز خبرساز شد و نام کولبران را بار دیگر بر سر زبان‌ها انداخت. یکی از آنها که مردی پنجاه ساله بود، تاب سرما را نیاورد و جانش از دست رفت و به جمع دیگر کشته‌شدگان کولبری در کشور اضافه شد. کولبری حالا مدت‌هاست دیگر نه فقط شغل مردان مناطق غرب کشور که به شغل زنان، کودکان و تحصیل‌کردگان هم بدل شده است و در این میان حضور کودکان بار بر دوش و روبه در کوهستان‌ها عاملی شد تا هشبکه یاری کودکان کار» نشستی با حضور حسین راغفر، اقتصاددان، احسان هوشمند، جامعه‌شناس حوزه قومی و عثمان مزین، حقوقدان برگزار کند و به واکاوی این مسأله بپردازد. نشستی که البته کودکان کمترین حضور را در آن داشتند و کارشناسان حاضر در این نشست بیش از هر چیز از دردهای کولبری به صورت کلی گفتند.

هیچ قانونی کولبری را تجویز نمی‌کند

«شغلی غیراستاندارد و برخلاف کرامت انسانی به همه جوانب زندگی مردم کردشین رسوخ کرده و جزو زندگی‌شان شده است»، عثمان مزین، ادامه داد: «این پدیده چنان مختص مردم کرد است که واژه آن هم از زبان کُردی استخراج شده است. وقتی با یک فرد کُرد می‌گرد صحبت می‌کردیم و از کولبری می‌گفتیم تعجب می‌کرد: چطور با کول بار می‌پرید؟» به گفته او این مشکل آن‌قدر بزرگ بود که واژه کولبری وارد ادبیات فارسی شد و این در حالی است که از دیرباز کولبری وجود داشته است و در گذشته کولبری با قاطر انجام می‌شده است آن هم در چند روستای محدود که در زمستان‌ها به دلیل بیکاری کولبری می‌کردند: «امروز بیکاری، فقر و تبعیض به اندازه‌ای است که زنان، کودکان و حتی تحصیل‌کردگان به کولبری رو آورده‌اند. چون چاره‌ای جز این کار ندارند. در آماری که ارایه می‌شود همیشه از سقوط و یخ‌زدگی به‌عنوان علت مرگ کولبران صحبت می‌شود، اما متأسفانه به این اشاره نمی‌شود که بخشی از کشته‌شدگان بر اثر تیراندازی است.» به گفته او کولبری شغل نیست و همه بر آن اتفاق نظر دارند و هیچ قانونی کولبری را تجویز نمی‌کند؛ اما کولبر چاره‌ای جز این کار ندارد.

قانون کار از بیمه، ساعت کار و بازنشستگی می‌گوید اما کولبر از همه اینها محروم است. کارفرما مشخص نیست، بیمه و بازنشستگی وجود نداشته و البته ایمنی هم در این شغل متحدی ندارد. کولبری از دید قانونی فاقد وجاهت است و این در حالی است که ما پدیده کولبری را تنها در اقلیم کردستان می‌بینیم. معصومه شورای امنیت یکی دیگر از مواردی است که از نظر مزین نیاز به توجه دارد؛ معصومه‌ای که می‌گوید در مناطق مسکونی تاشعاع دوکیلومتری مأموران حق تیراندازی ندارند؛ «معصومه‌ای که در کردستان رعایت نمی‌شود. با توجیه مرزی‌بودن منطقه و فراوردوهایی که اجازه اندازه‌گیری دوکیلومتر را نمی‌دهد. جای تأسف است سطح مطالبات مردم در اقلیم کردستان به سطوح پایین تزول پیدا کرده است و مردم به‌جای داشتن مطالبه حقوق فرهنگی مطالبه نان دارند و مجبورند برای نان جان بدهند. تغییر اساسی در این تبعیض سیستماتیک کاری است که به‌عهده دولت است.»

کولبری جلوه‌ای از فقر شدید

حسین راغفر، کولبری را جلوه‌ای از فقر شدید دانست و آن را نشانه‌ای آشکار تقض حقوق بشر عنوان کرد: «اشتغال یکی از مواردی است که بارها در قانون اساسی به آن تأکید شده و از آن به‌عنوان یک حق همگانی یاد می‌شود. این کارشناس اقتصاد در ادامه به ماجرای کولبری اشاره کرد و گفت که این موضوع تشنه‌ای بی‌توجهی به برخی مناطق از جمله مناطق مرزی در کشور است: «تمام مناطق مرزی ما بر اثر بی‌توجهی و نادیده گرفته شدن تعهدات حاکمیت نسبت به مردم با فقر دست به گریبان‌اند؛ همین هم باعث شده مردم رها شده به دنبال راه‌های تأمین حداقل‌های زندگی خودشان باشند. نتیجه آن شکل‌گیری کولبری در مناطق مرزی و به‌ویژه مناطق سردسیر است. این کولبران با مشکلات مضاعف و درآمدهای بسیار ناچیز مواجه‌اند و اگر اقدامی برای مقابله با این مشکلات نشود، قطعا در آینده پدیده‌های عمیق و گسترده‌ای ایجاد می‌شود.» به گفته او، با توجه به شرایط سیاسی و اجتماعی، این اتفاقات در حوزه بین‌المللی می‌تواند تهدید جدی باشد. در همین راستا پرداختن به حل فقر و پیامدهای ناشی از آن، باید در دستور کار سیاست‌گذاری بخش عمومی کشور قرار گیرد. «متأسفانه ما نشاهدی از بهبود اوضاع نمی‌بینیم. مسأله کولبری و پدیده تأسف‌بار مرگ کولبران، به دلیل مجاورت ایران با کشور عراق و منطقه کردستان عراق و تلاش‌هایی که از آن‌سو برای آسیب‌زدن به امنیت مردم در این مناطق صورت می‌گیرد، شکل آسیب‌ها را در مناطق غربی کشور عمیق‌تر کرده است.»

کولبری، تجارت غیررسمی

موضوع صحبت احسان هوشمند، جامعه‌شناس، تجارت غیر رسمی در مرزهای غربی و شرقی کشور با تأکید بر کولبری در غرب و سوخت‌بری در شرق بود. تو پدیده با دو کارکرد اقتصادی متفاوت و شاید هم‌راستا اما با پیامدهای اجتماعی پیچیده به گفته او، تجارت غیر رسمی با آنچه قاچاق خوانده می‌شود، خاص این روزهای ایران نیست. «در دهه‌های گذشته همواره شاهد این نوع تجارت در کشور بوده‌ایم؛ به‌طوری که بر اساس استادی که مشاهده کردهام از زمان شکل‌گیری نظام شاهنشاهی پهلوی (۱۳۳۰ خورشیدی) تا به حال بارها و بارها نظام سیاسی درگیر با موضوع تجارت مرزی بوده است. یکی از نمونه‌های آن دستگیری بیش از ۵۸ نفر از شهروندان مریوانی در سال ۱۳۱۷ است که اسناد تاریخی آن موجود است یا بازماندگان افراد به همین تعداد از اهالی مهاباد به بهانه تجارت با کشور عراق که در سال ۱۳۱۸ به شیراز تبعید شدند» هوشمند گفت که در دوره‌های بعد باز هم با تجارت مرزی درگیر بوده‌ایم؛ حتی در دوره جنگ میان ایران و عراق شاهد بودیم که در شهرهایی مثل بامیان و سردشت با جمعیت و مقدار خیلی کمتر، در جریان بود. حتی جنگ و بمباران هم باعث نشد که این تجارت متوقف شود.

او در ادامه گفت: «ما به دلیل توسافات ارزش پول ملی دست‌کم در طول دهه گذشته (به ویژه بعد از تحریم‌ها) همزمان با تحریم و کاهش ارزش ریال، شاهد افزایش تجارت مرزی در اشکال مختلف با کاهش آن در تقاطی دیگر هستیم. تجارت سوخت در شرق کشور از همان دوره به دلیل تفاوت قیمت بنزین با آن طرف مرز شروع شد. تفاوت ۵۰ برابری قیمت می‌تواند افراد را به سمت این کار بکشاند.»

هوشمند ادامه داد: «برآوردها نشان می‌دهد روزانه بین ۱۰ میلیون تا حدود ۴۰ میلیون لیتر قاچاق سوخت در کشور صورت می‌گیرد. اگر معدل ۲۰ میلیون لیتر در روز را شاخص بگیریم و تفاوت گردش مالی را ۹ هزار تومان در نظر بگیریم (نه ۱۵ هزار تومان) و با توجه به اینکه حدودا ۷۰ درصد تجارت سوخت در استان سیستان و بلوچستان صورت می‌گیرد؛ بخش‌های دیگر در مرزهای جنوبی و بخش کمتری در مرزهای غربی، در سال حدود ۵میلیارد و ۴۰۰ میلیون دلار یعنی معادل بودجه عمرانی سال گذشته کشور، قاچاق می‌شود.»

۱۵۰ نفر در مرزهای غربی کشور تلفات داشتند

احسان هوشمند، جامعه‌شناس گفت: «حقت کنید ما ۷۵۰ کیلومتر فقط مرز کردستان، کرمانشاه و آذربایجان غربی داریم. ۱۰۰۰ کیلومتر هم مرز خشکی استان سیستان و بلوچستان. در بخشی از مرز شرقی، ما دیوار کشیدیم و در بخشی از مرز غربی که میزانش خیلی زیاد نیست، کشور ترکیه دیوار کشیده است. در هردو مورد هم نگرانی‌های امنیتی داریم؛ پس کولبری ماحصل هزاران متغیر کوچک‌تر در مناسبات سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی است که در قالب اقتصادی که بر قاچاق سوار شده خود را نشان می‌دهد و تبعات آن است که در کمتر از سه تا چهار سال گذشته ۱۵۰ نفر فقط در مرزهای غربی‌مان تلفات داشتیم.»

خوانده

انگشت‌نمای خلق بودن زشت است ولیک با تو زیباست

سعدی

امروز با حافظ

شبی می‌گفت چشم کس ندیده‌ست
زمروارید گوشم در جهان به
اگر چه زنده رود آب حیات است
ولی شیراز ما از اصفهان به
سخن اندر دهان دوست شکر
ولیکن گفته حافظ از آن به

اذان ظهر

اوقات شرعی فردا

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۵:۳۹	۰۷:۰۷	۱۲:۲۱	۱۷:۳۵	۱۷:۵۳

برگه

برای نوشتن درباره زندگی، ابتدا باید زندگی را زندگی کنید.

ارنست همینگوی

بریده جراید

شهید اسپار تاکوس سلحشور

ایسنا- کرک داگلاس هنرپیشه قدیمی هالیوود که برای ایرانی‌ها با بازی در فیلم معروف «اسپارتاکوس» شناخته شده بود چند روز پیش در سن ۱۰۳ سالگی درگذشت؛ اینجا در کرج هم یکی هست که نامش اسپارتاکوس است و در میان شهدای امامزاده محمد آرمیده است.

فیلم اسپارتاکوس در سال ۱۹۶۰ ساخته شد یعنی اوایل دهه ۴۰ خودمان؛ کمی زودتر از همان روزهایی که شهید داستان ما متولد شد و پدرش به خاطر علاقه به نقش اسپارتاکوس که در آن دوران بین ایرانیان به شدت محبوب شده بود نام فرزند خود را اسپارتاکوس گذاشت؛ «اسپارتاکوس سلحشور» فرزند «حسینعلی» زاده مهرماه ۱۳۴۰ در شهر کرج.

او با همین نام دوران تحصیل خود را سپری کرد و پس از اخذ دیپلم، در کنکور سال ۵۷-۵۸ شرکت و در رشته اقتصاد پذیرفته شد اما به دلیل تعطیلی دانشگاه‌ها به دانشگاه نرفت.

با آغاز جنگ اسپارتاکوس سلحشور در جبهه خوزستان تیربارچی تفنگ شد و در خرداد سال ۶۰ یعنی در سن ۲۰ سالگی در تپه‌های الله‌اکبر جبهه سوسنگرد به شهادت رسید.

این دیگر فرزانه نیست

ایران- مسعود کازری- بهمن فرزانه نویسنده و مترجم سرشناس ایرانی که سال ۱۳۱۷ به دنیا آمد با ترجمه بیش از ۵۰ کتاب به فارسی، توانست ایرانی‌ها را با بسیاری از نویسندگان مطرح جهان آشنا کند او به زبان‌های ایتالیایی، انگلیسی، اسپانیایی و فرانسوی مسلط بود و سال‌ها در ایتالیا (شهرهای فلورانس و رم) زندگی کرد. فرزانه بهار ۱۳۹۲ به قصد استراحت به ایران برگشت و اعلام کرد قصد بازگشت به ایتالیا را ندارد و در تهایت هم هفدهم بهمن ۱۳۹۲ در ۷۵ سالگی در تهران درگذشت.

آشنایی من با بهمن فرزانه به حدود بیست سال پیش برمی‌گردد و یاتوق فرهنگی کتابفروشی مهتاز که برادرم مدیریت آن را به عهده داشت و مهتاجا من به‌واسطه یک دوست مشترک با این مترجم در جریه یک آشنا شدم. شروع دوستی و ارتباط ما به انتشار کتاب «وسوسه» گراتزیا کوزیما دلدا با ترجمه فرزانه در تتر کتاب خورشید متجر شد و دیروز در شب بهمن فرزانه از چاپ پتجم آن رونمایی شد. به اعتقاد من و بسیاری از اهل فن او از جمله مترجمان تراول ایرانی است که تسیت به زبان مبدا و مقصد تسلط بسیار بالایی داشت و به این تسلط بر زبان، باید تسلط به فرهنگ هر دو طرف را هم اضافه کرد که غتی کننده زبان او در فارسی است.

این مسأله، یکی از مؤلفه‌هایی است که او را متمایز می‌کند و به کارش جلوهای خاص می‌دهد. تکته اینجاست که ما تمی‌توانیم در بحث انتخاب مخاطب، دخالتی مکانیکی در بازار داشته باشیم و بگوییم چه کسی چه کتابی را چه مترجمی بخواند اما تکته اینجاست که متأسفانه بازار ترجمه این روزها وضعیتی دارد که کمی وخیم‌تر از ترجمه‌های تابخته و مغلوط است. بلکه بختی از ترجمه‌هایی که در بازار وجود دارد، کپی ترجمه مترجمان بزرگ و سرشناس از آثار شناخته شده هستند و ما در این حوزه می‌توانیم ورود قانونی داشته باشیم و از رشد چتین مسأله‌ای جلوگیری کنیم. به‌هر صورت، تتر کسی مثل بهمن فرزانه فضای شخصی اوست و دست بردن در تتر او و انتشار دیوارنوشتی به‌نام مترجمی دیگر، کاری است غیراخلاقی که قابلیت پیگیری دارد.

فرزانه روی این تتر و این تکته تأکید و وسواس بسیاری داشت اما از طرف دیگر همیشه می‌گفت چون من سال‌هاست که در ایران زندگی نمی‌کنم کتاب‌ها را به یک ویراستار بدهید که آن را با زبان فارسی امروزی نزدیک کند ما هم ویراستار و تموته‌خوانی پیدا کردیم و دو صفحه از کتابی از فرزانه را به او دادیم که تموته‌خوانی و ویرایش کند. ویراستار این دو صفحه را سیاه کرد و ما آن را به فرزانه دادیم که بخواند. دو صفحه را دید و خواند و گفت: خیلی خوب است اما این دیگر تتر بهمن فرزانه نیست و این ویراستار می‌تواند کتاب را به اسم خودش منتشر کند.

این حرف دو درس برای من داشت: یکی اینکه بهمن فرزانه آنقدر فروتن است و به دو از متیت که تأکید می‌کند کتابش را به ویراستار بدهیم تا در تهایت بالایتی و نزدیکی به زبان امروز منتشر شود. اما از طرف دیگر، به ترجمه آزاد و به معنی دیگر، برگردان توجه ویژه‌ای دارد. اینجا بود که تفاوت ترجمه و برگردان را بهتر متوجه شدم و ویراستار فارسی استخدام کردیم و کارها را ویرایش فارسی کرد و فرزانه هم خودتو و خیلی هم راضی بود. کم شدن هر کدام از این مترجمان و تویسندهها واقعاً افتقادی است برای ادبیات ما که شاید پیدا کردن جایگزینی برای آنها به این سادگی‌ها ممکن نتشود.

از تمام خوانندگان پیام آشنا می خواهیم، یکی از مهم ترین مشکلاتی که در محله ی زندگی خود با آن دست به گریبان هستید برایمان پیامک کنید تا در ستون «پیامک های وارده» با نام تان-در صورت تمایل- منتشر شود.

SMS
۳۰۰۰۹۸۰۲۶۰۶۰۰